

natuur lijfstraflijk en dus de persoon zelve benodigd is, maar geenzins in eene omstandigheid als deze, waarin oorspronkelijk en regulariter alleenlijk tot eene geldboete gecontendeerd en dus de straf buiten de tegenwoordigheid van den persoon geoeffend en ter uitvoer gebragt kan worden — dit zoo zijnde is de vraag alleenlijk: zijn de redenen, welke de Requirant... tot zijne verschoning heeft bijgebragt, gewigtig genoeg om aan desselfs verzoek in dese een gunstig oor te verleenen».

Ratione officii maakt de Hoofdofficier geen bezwaar om op die vraag toestemmend antwoord te geven en voert daartoe het volgende aan:

«Zoodra het placaat van Hun Edele Groot Mogende op den 19 October 1781 in het licht verscheen, verspreidde zich alom schrik en verlegenheid in de gemoederen der ingezetenen, nadien het boekje Aan het Volk van Nederland zoo overvloedig uitgestrooid zijnde, reeds in zooveele handen was en een ieder voor de ontdekking daarvan bedugt was. De strengheid van zodanige wet moest dus vooral den Requirant, die hetzelfde had doen herdrukken, met angst vervullen en voor de vervolging doen vrezen, toen hij hoorde dat hij deswege reeds beschuldigd was; ontrustende aandoeningen, vermeerderd door de sterke aanzoeken van bekommerde vrienden en naastbestaanden, hebben den Req^t. natuurlijk moeten bewegen om zijn heil in de vlugt te zoeken... terwijl de crimineele procedures... de vergeefsche pogingen ter verkrijging van abolitie en het daarop gevolgd contumacieel vonnis... en vooral gebrek aan kundige raadgevers, de eenige oorzaken zijn dat den Requirant zoo lange voortvlugtig gebleven is. — Geen versmading derhalven van het Rechterlijk gezag, maar een samenloop van gantsch andere omstandigheden tot die afwezigheid aanleiding gegeven hebbende, kan deselve uit dien hoofde zeer gemakkelijk verschoond worde».